

فن آوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) به عنوان ابزاری برای توسعه روستایی

امروزه مفهوم توسعه روستایی تنها به عنوان پروژه‌های ابتکاری و دولتی مطرح نبوده و فراتر از تصور موجود کاربرد دارد. این مقاله در مورد ظهور ICT به عنوان یک تکنولوژی در هزاره جدید و کل ابعاد آن بحث می‌کند. برخلاف پرده پشت صحنه ظهور رو به جلوی ICT در هند، در این مقاله سعی شده است در مورد کاربردها و استفاده از این فناوری در فرایند برنامه‌ریزی و سیاستگذاری برای جوامع روستایی هند بحث شود. و نیز در مورد چگونگی کمک این فناوری به اتحاد عملگران اصلی و کاهش مسائلی از قبیل بیگانگی^۱، چند پارگی (تفکیک)^۲ و نابسامانی^۳ دانش صحبت می‌کند. در قسمت بعد استفاده‌های ICT و نیز تجارت حاصل از پروژه‌های ICT مربوط به توسعه روستایی به عنوان مطالعات موردنی در هند را مورد بررسی قرار می‌دهد و اینکه چگونه این پروژه‌ها توanstه‌اند موضوعات توسعه روستایی را جهت دهی نمایند. برنامه‌های نیازمند این فناوری که توجه ویژه‌ای به تأثیرات ساختاری و اجتماعی دارند و روی هر دوی دسترسی و پیامدها تأثیر می‌گذارند، مورد بررسی قرار گرفته است. این مقاله دربر دارنده روش‌های پایدار جهت افزایش خلاصت ابداع تگران محلی و نوآوران درگیر در توسعه راه حل‌های ICT برای حل مسائل محلی می‌باشد. بطور خلاصه در مورد کارهایی که ICT می‌تواند برای فکرای روستایی انجام دهد بحث گردیده است.

کلمات کلیدی

فن آوری اطلاعات و ارتباطات (ICT)، برنامه‌های توسعه، اداره امور عمومی، جوامع روستایی، فناوری اطلاعاتی

● مولف: Shireesh Reddy Annam

● ترجمه: علی شمس، سعید آشکار

دانشجویان دوره دکتری و کارشناسی ارشد ترویج و آموزش
کشاورزی دانشگاه تهران

مسائل مختلفی شده است. بیشتر این خدمات مکمل همدیگر بوده و فقدان یکی از این خدمات بر پذیرش سایر موارد تأثیر می‌گذارد.

برای مثال، سواد پائین زنان و ایمن سازی پائین باعث کاهش پذیرش روشهای برنامه‌ریزی تنظیم خانواده می‌شود. به تعداد بیشماری از عاملان میدانی مستولیت داده شده است تا در جهت آموزش اهمیت تنظیم خانواده به زنان/مردان فعالیت کنند. اما معمولاً در همان موقع، سرپرستان سطوح میدانی در اکثریت موارد دارای نقصه ضعفهای عمدۀ ای می‌باشد. گزارشات در مورد افراد ارباب رجوع تا حدودی شک برانگیز است چرا که این گزارشات از طریق ارتباط واقعی با ارباب رجوع به روز نمی‌شود. و بسیستم گزارش گیری دستی توانایی رفتار با مقدار زیادی از داده‌ها را ندارد. حمایت الکترونیکی برای عاملان حفظ بهداشت روستایی باعث ایجاد

فن اوری اطلاعاتی یا به عبارتی دقیقت فن اوری اطلاعات و ارتباطات به عنوان یک اوری غالب در هزاره جدید معروف شده است. این فن اوری همه جا حاضر، با افزایش فرایند مبادله اطلاعات و کاهش هزینه‌های داد و ستد، به عنوان وسیله‌ای در جهت افزایش پهنه‌های، کارایی، رقابت انگیزی و رشد در همه حیطه‌های فعالیت پژوهی مطرح می‌باشد. مزایای بالقوه این فناوری تنها در صورتی قابل کسب است که این فناوری در بین تمام بخش‌های مختلف جامعه گسترش پیدا کند. متأسفانه ما در یک جهان با "شکاف دیجیتالی"^۴ زندگی می‌کنیم که در آن نصف جمعیت جهان از دسترسی به تماس تلفنی محروم می‌باشند(یک تماس تلفنی بقرار نکردند).

شکاف دیجیتالی نه تنها مسئله‌ای بین المللی است بلکه در اکثر کشورهای در حال توسعه مثل هند، به عنوان یک پدیده ملی نیز مطرح می‌باشد. با وجود این بحث مورد توافق اینست که دهه جهانی شدن، توانایی کاربرد این فناوری برای مردم روستایی قابلیت‌ها و توان کشورهای در حال توسعه را بهبود می‌بخشد.

قانون سیاست علمی^۵ در سال ۱۹۵۸ تصویب شد. هدف از این قانون عبارت بود از: تشویق مبتکران فردی در تحصیل و نشر دانش و فراهم کردن تمام مزایای ممکنه حاصل از کسب دانش برای کل افراد جامعه.

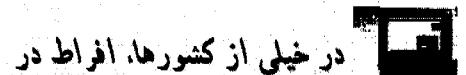
با توجه به این هدف مهم بود که دولت هند^۶ از طریق برنامه‌های پنج ساله متواالی طرحهای توسعه روستایی را ارائه کرده است. برنامه‌های فوق دارای ماهیت‌های مختلفی می‌باشد، از قبیل طرحهای کشاورزی فشرده تا جهانی^۷ (IADP) و برنامه کشاورزی فشرده^۸ (IAP). اما این روش‌های تکنولوژیکی با ایجاد شکاف در ساختار اجتماعی و نیز بی کفايتی برنامه ریزان در شناخت و درک روابط زیر ساختی کشور با شکست مواجه شدند. شکست بعضی از موسسات علمی و تکنولوژیکی در حل این مسائل باعث کاهش پتانسیل در جهت ناآوری‌های محلی گردید. در این موقع بود که استفاده از ICT به عنوان یک روش و حرکت استراتژیکی جهت غلبه بر بسیاری از ناکامی‌های برنامه‌های اولیه از جانب خیلی از ناظران فرایند برنامه‌ریزی هند مطرح شد.

تائید افزایش یابنده‌ای روی همکاری بین سازمانی در سطوح بین المللی، ملی، منطقه‌ای و محلی از طریق استفاده از شبکه‌های رسمی و غیر رسمی برای اجرای بهتر حمایت از تمام سازمانهای کارگری و شبکه‌های امنیت اجتماعی کارگران و وجود تولید متنی، نگهداری پجه، آموزش و خانه‌داری برای کارگران وغیره می‌باشد.

در یک محیط فرا ملی بخاطر جهانی شدن و نیز در جهت حمایت از جهت گیری سیاسی و کشوری، ICT به طور واضح می‌تواند به اتحاد عملگران اصلی و کاهش مسائلی از قبیل بیگانگی، تفکیک و نایسamanی داشت کمک کند. عموماً مشاهده می‌شود که عدم تقارن اطلاعاتی باعث تأخیر و رکود در یک محیط اقتصادی پسرفتنه می‌گردد. این باور الان شکل گرفته است که سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های ICT باعث کاهش هزینه‌های بین‌المللی برای مردم روستایی ویژه‌ای می‌گردد که توان پرداخت اینگونه هزینه‌ها را ندارند. اگر انتلافی از شبکه عملگرهای مناسب فعالیت کنند، دانش و اطلاعات می‌تواند به عنوان وسیله‌ای در جهت تقویت بکار برود.

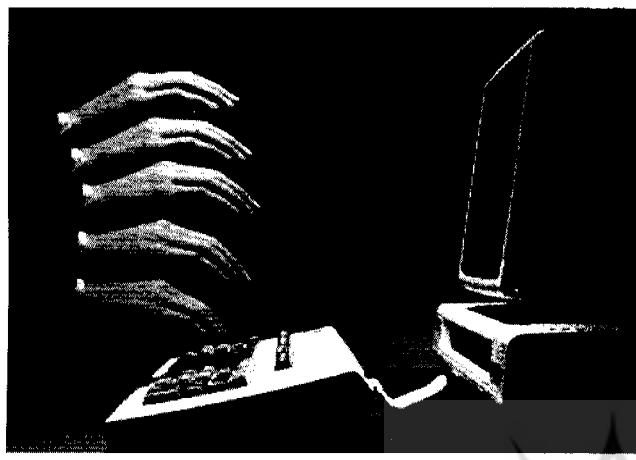
نیاز به ICT در روستاهای هند

تعداد بی شماری از آوانس‌های توسعه روستایی، درگیر برنامه‌هایی از قبیل سوادآموزی بزرگسالان، تنظیم خانواده، کمک‌های اعتباری و موارد دیگری در جهت توسعه روستایی می‌باشد. اما نبود هماهنگی بین بخش‌های مختلف باعث ایجاد

در خیلی از کشورها، افراد در

خصوصی سازی و ملی کردن باعث وارد شدن خسارت شدیدی به منابع محیطی محلی شده است. بنابراین ضرورت تقویت نهادهای محلی برای مدیریت منابع محلی از قبیل جنگل، شیلات، آب آبیاری، جرگاهها وغیره با استفاده از ICT احساس می‌شود.

ICT می‌تواند نقش مهمی در تکمیل یک خدمت با انواع خدمات دیگر، ایجاد یک پایگاه اطلاعاتی، به اشتراک گذاردن اطلاعات مابین بخشها و بهبود همکاری و برنامه‌ریزی ایفا نماید.

تفاوت‌هایی در رفتار آنها می‌گردد.

شناخت ویژگی مکملی بودن خدمات مختلف و استفاده بالقوه از رسانه‌های الکترونیکی، برنامه ریزان را بر آن داشته است تا تلاش‌هایی را جهت هماهنگی مجدد واحدهای معلمی ویژه‌ای برای هماهنگی بهتر این فعالیت‌ها آغاز کنند. ICT می‌تواند نقش مهمی در تکمیل یک خدمت با انواع خدمات دیگر، ایجاد یک پایگاه اطلاعاتی، به اشتراک گذاردن اطلاعات مابین بخشها و بهبود همکاری و برنامه‌ریزی ایفا نماید. این اهمیت نه تنها به توسط آوانس‌های مربوط به سازمانهای توسعه روستایی در کر شده است بلکه همچنین خود مردم روستایی نیز به اهمیت این تکنولوژی پی بردند. سازمانهای بر این باورند که سرمایه دولتی جهت افزایش دسترسی روستاهای به اینترنت ضروری می‌باشد. با توجه به نقش مهم ICT، تلاش‌هایی در جهت مشخص کردن مزايا و محدودیت‌های بالقوه این رهیافت- تکنولوژیکی بر مبنای یکسری تجارب حاصل از برنامه‌های ICT در محو فقر از مناطق روستایی ایجاد است. از دهه ۸۰ استفاده از ICT در توسعه روستایی به عنوان یکی از بخش‌های مهم برنامه‌ریزی توسعه ای در هند تبدیل شده است. دولت هند در تلاش است، جهت تسریع فرایند برنامه‌ریزی و پر کردن شکاف موجود مابین سطوح مختلف ارتباط‌ها، بک زیرساخت ضروری را تأسیس نماید که برای انجام تعییرات در تکنولوژی‌ها و سازمانهایی که برای فرایندهای عمدۀ دگرگونی اقتصادی و اجتماعی احتمالاً موردنیاز می‌باشد.

ضرورت و اهمیت ICT در توسعه روستایی

شناخت اولیه استفاده بالقوه کامپیوترها در روستاهای هند، از طریق تحقیقات کاربردی بعضی از دانشگاهها در اویل دهه ۸۰ حاصل شد. بعد از آن بود که آوانس‌های دولتی و غیر دولتی تلاش‌های مختلفی را در ایجاد آگاهی عمومی نسبت به

ICTs در مورد توسعه روستایی را در ۳ گروه زیر طبقه‌بندی کرد:

- حمایت تضمین گیری برای مدیران دولتی؛

- بهبود خدمات دهی به شهروندان و

- توانمند سازی شهروندان در دسترسی به اطلاعات و داشت.

نظام های حمایت تضمین گیری برای مدیران دولتی، عمدتاً روی بهبود برنامه‌های نظارت بر نامه‌های توسعه‌ای متوجه می‌شود. مثالهای اینچنین نظامهایی عبارتند از: استفاده از سیستم اطلاعاتی جغرافیایی چهت برنامه‌ریزی منطقه‌ای تسهیلات روستایی یا شناسایی توافقی مستعد بایان طبیعی. از این جبهه ارائه کامپیوتراهای شخصی به آنس‌های توسعه روستایی منطقه‌ای^{۱۶} با هدف بهبود نظارت بر نامه توسعه روستایی یکپارچه صورت گرفت.

ICTs به عنوان فرایند خودکار ارائه خدمات

سایر انواع کاربردهای ICTs روی خودکار کردن فرایند ارائه خدمات به شهروندان و شفاف کردن فعالیتهای ارائه خدمات متوجه می‌باشد. مثالهای اینچنین

استفاده از ICT در حال حاضر می‌تواند مزایای استفاده از تکنولوژی‌های بومی را به جوامع روستایی نمایان کند که این تکنولوژی‌ها قبلاً برای آنها مشخص و واضح نبودند.

سیستم‌هایی شامل استفاده از ICTs برای جمع آوری انواع پرداخت‌هایی می‌باشد که شهروندان باید جهت ایجاد آنس‌های دولتی پردازند.

ICT می‌تواند مدت زمان مورد نیاز برای شماره‌های جمع آوری کننده را کاهش داده و نیز اعتبار صورتحساب‌ها و پرداخت‌های قابل دریافت در محاسبات را فراهم کند.

مورد آخری از کاربردهای ICTs در ارتباط با توانمند کردن شهروندان از طریق دسترسی به اطلاعات و داشت می‌باشد. دسترسی به اطلاعات درباره بازار، برای تولید کنندگان روستایی تمام انواع کالاها و خدمات جیانی می‌باشد. اغلب، شهروندان از خدمات بدون پولی و هزینه‌هایی که موسسات در نظر دارند به آنها ارائه کنند، اطلاع ندارند. تجارب آناند^{۱۷} در کامپیوترا کردن ارزیابی مورد نیاز و بازاریابی از راه دور (اینترنت) توسط تولید کنندگان روستایی در پوندیچری^{۱۸} نمونه‌هایی از بهبود خدمات از طریق بکارگیری ICT در گذشته نزدیک است. یک مثال بهتر عبارت است از اینکه استفاده از ICT می‌تواند اطلاعات به روز در مورد جنبه‌های گوناگون طرحهای توسعه روستایی ارائه کند و نیز به پذیرش بیشتر برنامه‌ها کمک کند. تجارب مرکز دانش بنگاه تحقیقی سوایت‌ناهان. ام.^{۱۹} در پروژه تحقیقی اطلاعات روستا در روستاهای نشان داده است که اطلاعات درباره برنامه‌های دولتی منجر به تقاضای بیشتر مردم فقیر جهت دسترسی به تسهیلات گردیده است.

دسترسی مستقیم به اطلاعات بازاری، قدرت داد و ستد میان مصرف کنندگان و

کامپیوترا شروع کردن و مرکز اطلاعات ملی (NIC)^{۲۰} با این هدف تأسیس شد.

وزارت توسعه روستایی و مرکز اطلاعات ملی با همیگردی یک برنامه‌بازی با نام پروژه نظام مند اطلاعات روستایی کامپیوترا شده (CRISP)^{۲۱} با هدف راه اندازی ICT در هر یک از سازمانهای توسعه روستایی نواحی نلاش مشترکی را آغاز کردن. از موارد تأکید در مورد اهمیت ICT بخصوص درز مینه اجتماعی می‌توان به مواردی مانند سلامت، آموزش و توسعه روستایی اشاره کرد.

همگرایی تکنولوژیکی فناوری اطلاعاتی، ارتباط از راه دور و سرگرمی‌های الکترونیکی یک دورنمای جدیدی در زندگی افراد عادی در روستا ایجاد کرده و باعث کاهش فاصله شهر- روستا به حداقل ممکن، گردیده است. یک زیر ساخت اطلاعات ملی در حال حاضر به عنوان شبکه شبکه‌ها ایجاد شده است که این شبکه کلیه شبکه‌های کامپیوترا در سطح ملی را در بر می‌گیرد و این شبکه‌ها با نام NICNET تحت نظر کمیسیون برنامه‌ریزی^{۲۲} عمل می‌کنند. سرمایه گذاری برای رشد ICT به توسط کمیسیون برنامه‌ریزی صورت می‌گیرد و این کمیسیون در صد از کل بودجه مربوط به ICT در پروژه‌های زیر نظر ایالات و مرکز را به این امر اختصاص می‌دهد. دولت هند در حال حاضر به تشویق و حمایت مبتکران داوطلب در جهت گسترش آموزش کامپیوترا به فقرای روستایی و نیازمند می‌پردازد، برای مثال، موسسه فناوری ارتباطی و اطلاعاتی بهاراتیا گاندی^{۲۳} نلاشهای خاصی را در جهت ارائه آموزشهای کامپیوترا بدون هزینه و استخدام محور برای دانشجویان بخششی محروم اقتصادی جامعه انجام می‌دهد. تاکنون این موسسه ۱۵ مرکز در اطراف کشور ایجاد کرده است و دولت هند بعضی از فعالیتهای آنرا نظارت مالی می‌کند. این یکی از مواردی است که شاید نشانده‌های این باشد که چگونه یک دولت می‌تواند گسترش ICT را اعتباردهی و تسريع نماید.

کامپیوترا کردن ادارات رویونمندال^{۲۴} در ایالاتی مثل اندراپرادش، کاربرد فناوری اطلاعات و ارتباطات برای خدمات پستی و سیستم‌های حفظ سلامت (بهادری‌ها)، شبکه Honey-Bee (زنیور عسلی) و پیگاههای چند رسانه‌ای مثالهای از کاربرد ICT جهت معرفی کامپیوترا به سطوح پائین روستایی می‌باشد. برخلاف چالش‌هایی که پروژه‌های گروهی با آن مواجه می‌شوند. نتایج کاربردهای ICT امیدوار کننده به نظر می‌رسد. در اوایل دهه ۱۹۹۴ حمایت الکترونیکی چهت حفظ سلامت روستاییان، که یک پروژه سرمایه گذاری از طریق دولت هند و شرکت کامپیوترا ایل^{۲۵} بود با هدف زیر کار خود را شروع کرد: ۱- ارائه اینزارهای حمایتی برای عاملان سطح روستا از قبله ANMS در این مثال و بجزه ۲- افزایش دادن دقت و جریان داده‌ها از عاملان سطح روستا به توسط شبکه ساختاری گزارش دهی حفظ سلامتی.

شبکه Honey Bee و پیگاه چند رسانه‌ای که از طریق جامعه برای تحقیق و نوآوری در مورد موسسات و تکنولوژی‌های پایدار (SRISTI) و نیز IIMA حمایت می‌شوند، در اوایل دهه ۹۰ شروع به کار کردن و این شبکه‌ها نشان دادند که چگونه پایگاه اطلاعاتی توسعه داده شده به توسط آنس‌ها می‌توانند روی سیاست‌های ملی تأثیر بگذارند.

این پروژه با این هدف عدمه شروع به کار کرد: کمک به مردم روستایی و ارزش گذاری به داشت بومی و محلی آنها درباره محصولات مختلف و افزایش ارتباط میان مردم، همانند زنبورهایی که موقع جمع آوری گرده با همیگرد در تعامل و ارتباطند. این پروژه جوامع محلی و نوآوران را توانمند کرد و این قابلیت را به آنها داد که داشتند که خودشان را در یک حیطه فضایی وسیع تر، فرهنگ‌ها و زبانهای گسترده‌تر به اشتراک و استفاده همیگردند. بدون اینکه نیاز به رکود موجود غلبه کرده و یک رضایت خاطر در Honey Bee به نوآوران کمک کرد تا به رکود موجود غلبه کرده و یک رضایت خاطر در میان مردم فقیر برای تحقیق و آزمایش بخصوص در ارتباط با داشت سنتی مثل کنترل آفات و علم دامپزشکی ایجاد کرد.

پایگاه Honey-Bee به عنوان یکی از کاربردهای ICT از طریق تحقیق در مزارع کشاورزان و آزمایشگاهها و نیز گسترش حمایت مالی و تکنولوژیکی نشان داده است که ما می‌توانیم نه تنها مجموعه عقاید محلی را تقویت نماییم بلکه همچنین در مورد ابتكارات جدید و محرك نیز این مورد مصدق می‌کند، که بعضی از این موارد امکان دارد به عنوان نوآوری‌هایی ظهور بیدا کنند.

اماکن دارد، بعد از یک مطالعه موردعی، استفاده‌های ICTs و تجارب پروژه‌های

خصوصی سازی و ملی کردن باعث وارد شدن خسارت شدیدی به منابع محیطی محلی شده است. بنابراین ضرورت تقویت نهادهای محلی برای مدیریت منابع محلی از قبیل جنگل، شیلات، آب آبیاری، چراگاهها و غیره با استفاده از ICT احسان می‌شود.

بنابراین، با خاطر تامین دستیابی بیشتر افراد فقیر به ICTs و افزایش قابلیت آنها، فراهم کردن سواد مناسب و درآمد بالاتر ضرورت دارد. بعلاوه ضرورت دارد که به اهمیت حق مالکیت برای مردم بومی و نیز زمین برای بی زمین‌ها بخصوص زنان و قشر پایین جامعه تأکید شود. برای پاسخ به تعداد زیادی از این مسائل مدیران و سیاست‌گذاران در حال حاضر به اهمیت واکنش‌های محلی از طریق ICTs بی بوده‌اند. بصورت بهتری می‌تواند به تقویت نهادهای سطح محلی کمک کند تا آنها بیشتر مستقل شده و وابستگی اشان به کمیته‌های هماهنگ کننده ملی کمتر شود.

نتیجه گیری

مقاله فوق تشریح انقلاب ICT در هند بود و از ظهور آن در اوایل دهه هشتاد بحث کرد. نیاز به ICTs به عنوان ابزاری برای توسعه جوامع روستایی و اشاعه دانش در قسمت دوم مقاله بحث شد. در بخش سوم تأکیدات روی اهمیت ICTs طریق تجارت پروژه‌های ICTs مربوط به توسعه روستایی به عنوان یادگیری از مطالعات موردنی در هند مورد بررسی قرار گرفت و اینکه این پروژه‌ها توانسته‌اند موضوعات فوق را هدایت و چهت دهی نمایند. و سپس طبقه‌بندی وسیع استفاده از ICTs و تجارت حاصل از پروژه‌های توسعه ای ICT مطرح گردید.

فرایند اتوماسیون ارائه خدمات به عنوان سایر کاربردهای ICTs متمرکز بر جوامع روستایی نیز مورد توصیف قرار گرفت برنامه‌های نیازمندی ICT توجه کافی به تأثیرات ساختاری و اجتماعی که روی هر دو مورد دستیابی و پیامدها تأثیر می‌گذارد در قسمت پایانی بحث مطرح گردید. حالا می‌توان به این سوال پاسخ گفت که ICTs چه چیزی را می‌تواند برای مردم فقیر روستایی انجام دهد؟

پی نوشت ها

تولید کنندگان را افزایش می‌دهد و باعث کاهش نقش واسطه‌گرها می‌گردد. تعداد بیشماری از نوآوری‌ها در زمینه شبیه زراعی، طراحی ابزارها و استفاده از روش‌های بومی به خاطر محدودیت‌های ارتباطی در خارج از حیطه محلی گسترش نمی‌یابد. استفاده از ICT در حال حاضر می‌تواند مزایای استفاده از تکنولوژی‌های بومی را به جوامع روستایی نمایان کند که این تکنولوژی‌ها قبلاً برای آنها مشخص و واضح نبودند. بطور خلاصه، فعالیت‌های علمی توسعه داده شده و نیز استفاده از فناوری و به فرایند دموکراتیک را تسريع کرده و نیز مردم فقیر را توانمند می‌کند تا به موانع توسعه غلبه کنند و نیز به آنها کمک می‌کند تا از شرایط مشارکت موثر، درک روشن و محیط بحث‌های سیاسی بهره‌مند شوند. در یک اقتصاد سیاسی بازار ران^۲ هند، افراد انتظار استفاده از همه تسهیلات و نیز دسترسی به مراکز دانش را دارند در حالی که محدودیت‌هایی برای شمول بخشش‌های محروم وجود خواهد داشت. از این‌رو شیوه‌ها و وسائلی برای شمول اجتماعی بخشش‌های محروم می‌باشند و وجود داشته باشد. ICTs می‌تواند به طور مشخصی گروههای خوددارنده زنان یا قبایل

را با دنیای خارج برای کمک‌های مالی و فنی ارتباط دهد.

تمام مواردی که تا کنون روی آنها بحث شده، اشاره به مزایای بالقوه داشت. اما این بحث منجر به تغییرات واقعی در جوامع روستایی نخواهد شد مگر اینکه توجه کافی به تأثیرات ساختاری و اجتماعی که روی هر دو مورد دسترسی و پیامدها اثر گذار است. بشود. کامپیوتری کردن نواحی روستایی مزایایی برای فقرا نخواهد داشت مگر اینکه حقوق آنها به عنوان حقوقی اساسی به طور کامل مورد شناسایی واقع شود. چیزی که این شفاف سازی می‌تواند انجام دهد، آن است که فرایند پسیج فقر را توسعه دهد و ICT می‌تواند به طور مشخصی این مراکز نلاش را با جوامع جهانی ارتباط دهد. برای مثال، جنبش جهانی زنان در مقابله با اشکال مختلف خشونت علیه زنان موفق بوده است.

بنامه‌های نیاز مدار ICT

موارد دیگری برای توسعه ICT مدنظر است که بایستی به آنها توجه شود. حمایت‌های زیر ساختاری از قبیل تسهیلات بهداشتی، جاده‌ها، برق و گسترش آموزش از طریق تأسیس مدارس جدید و برنامه‌های سواد آموزی برای پذیرش بهتر تکنولوژی‌های جدید توسط مردم فقیر مهم محسوب می‌شود. آموزش و یادگیری باعث استفاده بهتر افراد از این تکنولوژی می‌گردد. افزایش سواد یکی از عوامل حیاتی (کلیدی) در افزایش انتخاب و توانایی افراد فقیر جهت استفاده از پتانسیل‌های کامل ICT می‌باشد که این امر باعث افزایش قابلیت و توانایی موسسات (نهادهای) محلی و رفتار بیشتر مسئله‌نامه‌تر آنها می‌گردد. این مورد هستند. که در مورد مدیریت زمین و مالیات‌ها فعالیت می‌کنند.

12. Planning commission
13. Bharatiya vidya Bhavan-ran Gandhi institute
14. Mandal Revenue offices- ادارات روابط عمومی در سطح ایالات هند
15. Apple computer Inc.
16. District Rural Development Agency (DRDA)
17. Anand
18. Pondicherry
19. M. S. Swaminathan Research Foundation's "Knowledge centers"
20. Market- driven